

Χωράει η ναυτιλία στην Ελλάδα;

Η ναυτιλιακή επιχειρηματική δραστηριότητα των Ελλήνων εφοπλιστών ποτέ δεν στριμώχτηκε στα όρια του νεοελληνικού κράτους. Κατεξοχήν διεθνής οικονομικός κλάδος έχει διαμορφώσει καταλυτικά το σύγχρονο κόσμο. Ο ιστορικός της ναυτιλίας κ. Γιώργος Φουστάνος σε πρόσφατη ομιλία του στη Ναυτιλιακή Λέσχη Πειραιά ανιχνεύει σχέσεις και συνδέσεις ανάμεσα στην ελληνική ναυτιλία, την ιστορία, την οικονομία, την πολιτική

«X

«Χαίρομαι που μου δίνεται η ευκαιρία να μοιραστώ σκέψεις και προβληματισμούς που αφορούν τον ευρύτερο ρόλο της ναυτιλίας των Ελλήνων. Ένα ρόλο ο οποίος υπήρξε και παραμένει πολυδιάστατος αλλά και ανεκτίμητος. Θα τολμούσα δε να πω, άγνωστος στους περισσότερους. Εμπνεύστηκα το θέμα αλλά και τον τίτλο της ομιλίας μου όταν μου ήρθε στο νου η εξής φράση: «Η ναυτιλία η ελληνική είναι υπερανάπτυκτος, και αγωνίζεται να χωρέσει τα παιδιά του ελληνικού κράτους. Αυτό

είναι το πρόβλημά μας». Η φράση ανήκει στο Γεώργιο Παπανδρέου και περιλαμβάνεται στην ομιλία του τον Αύγουστο 1964 στη διάρκεια του πρώτου Ναυτιλιακού Συνεδρίου στην Αθήνα. Για την ιστορία, ο τότε πρωθυπουργός, ο οποίος είπε αυτά τα λόγια πριν από μισό αιώνα, είχε πλήρη αντίληψη του ρόλου της ναυτιλίας από την εποχή του Πολέμου, γνωρίζοντας ότι αυτή, πέρα από την ανεκτίμητη συνεισφορά της στον αγώνα των Συμμάχων κατά των δυνάμεων του Άξονα, είχε χρηματοδοτήσει με μεγάλα ποσά τη λειτουργία της κυβέρνησής μας στο Κάιρο. Για το λόγο αυτό, μάλιστα, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, που είχε συστήσει το 1936 ο Ιωάννης Μεταξάς, αναβαθμίστηκε τιμής ένεκεν το 1941 σε Υπουργείο από την κυ-

βέρνηση του Καίρου. Είναι δε ειρωνικό, και συγχρόνως εντελώς ανεξήγητο, γιατί το ίδιο Υπουργείο καταργήθηκε το 2009 από τον επίσης πρωθυπουργό, συνονόματο εγγονό του. Και μάλιστα τη στιγμή που η χώρα μας εισερχόταν στην πιο δραματική φάση της μεταπολεμικής της ιστορίας. Το πρόβλημα, λοιπόν, της αρμονικής συνύπαρξης της ναυτιλίας με τον τόπο μας, όσο κι αν φαίνεται περίεργο, περιγράφεται με τα παραπάνω λόγια του Γεωργίου Παπανδρέου του πρεσβύτερου. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι στη διάρκεια του μισού αιώνα που μεσολάβησε από τότε μέχρι σήμερα άνοιξε περισσότερο η ψαλίδα, αντί να κλείσει. Το 1964 ήμασταν μια ανερχόμενη δύναμη στις παγκόσμιες θαλάσσιες μεταφορές. Σήμερα βρισκόμαστε στην κο-

ρυφή, μια διάκριση την οποία έχουμε κατακτήσει με το σπαθί μας εδώ και τέσσερις δεκαετίες σχεδόν. Όσον αφορά την πατρίδα μας, νομίζω ότι τα σχόλια περιττεύουν. Αισθάνομαι ωστόσο την ανάγκη να αναφερθώ στην πρωτόγνωρη κρίση που βιώνει η χώρα μας, και η οποία έχει ανατρέψει τις ζωές όλων των Ελλήνων. Κανείς δεν εξαιρείται. Μόνο το μέγεθος της ανατροπής διαφέρει για τον καθένα, και δυστυχώς για πολλούς είναι αβάσταχτο. Πιστεύω, επομένως, ότι το ενδιαφέρον των ανθρώπων της ναυτιλίας, που είχαν πάντοτε ιδιαίτερη ευαισθησία απέναντι στις ανάγκες της πατρίδας αλλά και των συμπολιτών μας, αξίζει σήμερα να είναι εστιασμένο όσο ποτέ στους πολλούς συνανθρώπους μας που υπο- ➤

